

Proizvodnja boja i lakova, elastomera i peroksida

Mineralna industrija

Proizvodnja keramičkih proizvoda pečenjem

Ekstraktivna industrija

Kamenolomi i otvoreni kopovi i prerada kamena

Površinsko i podzemno rudarstvo i prerada rude

Energetika

Termoelektrane na domaći ugalj.

Član 4.

Najbolje raspoložive tehnike će se utvrditi i za:

- postizanje energijske efikasnosti u industriji i zgradarstvu
- uspostavu, održavanje i korištenje rezultata monitoringa kvalitete zraka
- uspostavu, održavanje i korištenje rezultata monitoringa kvalitete voda.

Član 5.

Do izrade tehničkih uputa za industrijske pogone i postrojenja, i aktivnosti navedene u članu 3. i članu 4., kao i za pogone za koje se neće izraditi tehničke upute, koristit će se tehničke upute o najboljim raspoloživim tehnikama u Evropskoj uniji i druge tehničke upute o najboljim raspoloživim tehnikama.

Član 6.

Tehničke upute o najboljim raspoloživim tehnikama su dokument koji ima za cilj postizanje optimalnog stepena uređenosti u danom području, a sadrže sljedeće:

- Opis industrijskog sektora u BiH (broj preduzeća, kapaciteti, zaposlenost, godišnji promet, podaci o uvozu/izvozu, i drugi socio-ekonomski i okolišni pokazatelji);
- Propise kojim se regulira proizvodna djelatnost;
- Opis i analizu relevantnih tehnoloških procesa i tehnika po proizvodnim pogonima, koje se trenutno primjenjuju u Bosni i Hercegovinu i svijetu;
- Dostignuti nivo emisija i potrošnje sirovina u industrijskim pogonima u Bosni i Hercegovini, odnosno specifičnu potrošnju sirovina, uključujući vodu i energiju, za proizvodni pogon kao cjelinu i pojedinačno po pogonima, sa prikazom bilansa masa;
- Specifikaciju najboljih raspoloživih tehnika, odnosno tehnoloških i operativnih zahtjeva za pogone i postrojenja (opis, postignute okolišne koristi, operativni podaci, primjenjivost, ekonomičnost, ključni razlozi za implementaciju, primjeri primjene navedenih tehnika u svijetu sa postignutim rezultatima i referentna literatura). Specifikacija najboljih raspoloživih tehnika odnosi se i na mjere unutar procesa i na mjere na kraju proizvodnog procesa.
- Smjernice i kriterije za određivanje graničnih vrijednosti emisija za pogone i postrojenja, na temelju kojih će nadležni organ propisati dozvoljene vrijednosti emisija u okolišnoj dozvoli. Smjernice minimalno sadrže tehničke kriterije, kapacitet prijemnika i ekonomski kriterije.

Član 7.

Nacrt tehničkih uputa izrađuje radna grupa uzimajući u obzir mjerodavne međunarodne dokumente o najboljim raspoloživim tehnikama i relevantne naučne publikacije.

Radna grupa može, u zavisnosti od procjene složenosti industrijskih pogona i postrojenja, za koje se rade tehničke upute predviđjeti angažman relevantne institucije za dodatnu izradu specifičnih istraživanja i analiza, koje će pomoći izradi tehničkih uputa.

Član 8.

Radnu grupu koju imenuje ministar Federalnog ministarstva okoliša i turizma (u dalnjem tekstu: ministar) je sastavljena od šest članova, od toga dva predstavnika ministarstava nadležnog za okoliš, dva relevantna nezavisna stručnjaka i dva stručnjaka iz industrije za koju se izrađuju tehničke upute.

Radna grupa izrađuje nacrt tehničkih uputa i njihovu konačnu verziju.

Član 9.

Nacrt tehničkih uputa se daje u proceduru konsultacija sa javnošću. Prispjeye sugestije i primjedbe na nacrt tehničkih uputa radna grupa ugrađuje u konačnu verziju tehničkih uputa.

Konsultacije sa javnošću traju 120 dana, nakon izrade nacrtu tehničkih uputa.

Konačnu verziju tehničkih uputa donosi ministar.

Član 10.

Kriteriji koje je potrebno uzeti u obzir općenito ili u specifičnim slučajevima prilikom određivanja najboljih raspoloživih tehnika, a imajući na umu moguće troškove i dobiti određene mjere, te načela opreznosti i prevencije, su sljedeći:

- zahtjevi direktiva Evropske unije i međunarodnih sporazuma;
- da su utjecaji i količina emisija koje nastaju u proizvodnom procesu minimalni;
- da je potrošnja sirovina koje se koriste u procesu (uključujući vodu i energiju), efikasna i ekonomična;
- da je povrat i reciklaža supstanci koje se proizvode i koriste u proizvodnom procesu, kao i otpada, maksimiziran tamo gdje je to moguće;
- da je sigurnost zagaranuirana, a rizici minimalni;
- da su tehnološki procesi, oprema i metode rada testirane i usporedive na nivou odgovarajućih grana industrije;
- da se osigurava održivost razvoja u Federaciji BiH, odnosno u Bosni i Hercegovini;
- da je vremenski period potreban za uvođenje najbolje raspoložive tehnike razuman.

Član 11.

Nadležni organ će rokove za prilagodavanje i opremanje postojećih pogona i postrojenja, prema donesenim tehničkim uputama propisati kroz okolišnu dozvolu, uzimajući u obzir potencijal zagadivanja i tehnologije kojima raspolaže postojeći pogon i postrojenje, te realne mogućnosti implementacije.

Član 12.

Pravilnik će stupiti na snagu osmi dan od dana objavljivanja u "Službenim novinama Federacije BiH".

Broj 04-02-2305/07

4. decembra 2007. godine

Sarajevo

Ministar

dr. sc. Nevenko Herceg, s. r.

1072

Na temelju članka 93, stavak 2., i članka 95, stavak 3, Zakona o zaštiti okoliša ("Službene novine Federacije BiH", broj 33/03), federalni ministar okoliša i turizma donosi

PRAVILNIK O EKO-OZNAKAMA I O NAČINU UPRAVLJANJA EKO-OZNAKAMA

Članak 1.

Ovim Pravilnikom se propisuju način izrade i odabira eko-oznake, uvjeti i postupak za dobivanje i način dodjele eko-oznake.

Članak 2.

Eko-oznaka je znak zaštite okoliša koji se dodjeljuje na osnovu utvrđenih kriterija, uz sudjelovanje stručnjaka i javnosti prema precizno utvrđenom postupku, a odnosi se na kvalitet sa stajališta zaštite okoliša, tijekom cijelogupnog životnog ciklusa, i označava onaj proizvod, koji u odnosu na srodne ili iste proizvode, ima smanjeni utjecaj na okoliš.

Članak 3.

Eko oznaka se može dodjeliti proizvodima i uslugama široke potrošnje, osim prehrambenim proizvodima, pićima i farmaceutskim proizvodima, sukladno s proizvodima definiranim eko-označavanjem u Europskoj uniji.

Članak 4.

Ministar Federalnog ministarstva okoliša i turizma (u dalnjem tekstu: ministar), će raspisati natječaj u cilju odabira odgovarajućeg grafičkog rješenja eko-oznake.

U tu svrhu ministar će formirati Povjerenstvo za pripremu natječaja i odabir grafičkog rješenja eko-oznake (u dalnjem tekstu: Povjerenstvo za natječaj).

Članak 5.

Federalni ministar će svojim aktom proglašiti usvojenu eko-oznaku i to objaviti u "Službenim novinama Federacije BiH".

Grafičko rješenje eko-oznake će biti sastavni dio ovog Pravilnika.

Članak 6.

Ekološki proizvodi moraju biti označeni eko-oznakom prije stavljanja u promet. Označavanje ekoloških proizvoda eko-oznakom obavlja proizvođač u ekološkoj proizvodnji.

Nanošenjem eko-oznake garantira se da je proizvod bio stručno nadziran i da je potvrđen na propisan način sukladno sa člankom 95., stavak 2. Zakona o zaštiti okoliša FBiH.

Članak 7.

Postupak za dobivanje eko-oznake pokreće se podnošenjem pismenog zahtjeva za dodjelu eko-oznake (u dalnjem tekstu: Zahtjev) koji proizvođač podnosi Federalnom ministarstvu okoliša i turizma.

Zahtjev mora sadržavati:

- ime/naziv i adresu proizvođača
- naziv proizvoda za koji se traži dodjela eko-oznake
- upisni broj iz pripadajućeg registra
- opis tehnološkog procesa
- opis tehnoloških izmjena, energetskih poboljšanja, te izbora sirovina s ciljem povoljnijeg utjecaja na okoliš usporedbu s drugim istim ili sličnim proizvodima na tržištu Bosne i Hercegovine
- certifikat o kvaliteti proizvoda
- sigurnosno - tehničke liste proizvoda i sirovina prema europskim smjernicama
- vodnu dozvolu
- okolišnu dozvolu
- podatke o potrošnji prirodnih resursa
- opis načina zbrinjavanja otpada.

Članak 8.

Prijedlog za dodjelu eko-oznake utvrđuje Povjerenstvo za dodjelu eko-oznake (u dalnjem tekstu: Povjerenstvo) na osnovu zahtjeva od strane proizvođača, i prema potrebi stručnog mišljenja od strane stručne institucije za relevantnu oblast.

O svom prijedlogu Povjerenstvo upoznaje ministra, u izvještaju, za svaki pojedinačni zahtjev, s odgovarajućim obrazloženjem. Uz izvještaj, Povjerenstvo dostavlja ministru prijedlog ugovora o dodjeli eko-oznake (u dalnjem tekstu: Ugovora).

Ugovor treba sadržavati sve elemente kojima se uređuju međusobna prava i obveze u predmetu dodjele eko-oznake.

Članak 9.

Povjerenstvo, s mandatom od četiri godine, imenuje ministar. Povjerenstvo ima 5 članova.

Povjerenstvo radi i odlučuje na sjednicama. Povjerenstvo donosi poslovnik o radu i uspostavlja kriterije za obračun troškova obrade zahtjeva i naknada za eko-oznaku.

O radu Povjerenstva vodi se zapisnik.

Članak 10.

Proizvodi kojima se dodjeljuje eko-oznaka razvrstani su u skupine proizvoda.

Za svaku skupinu proizvoda primjenjuju se posebna mjerila koja vrijede u Europskoj uniji i kojima je potrebno udovoljiti da bi neki proizvod mogao dobiti eko-oznaku.

Članak 11.

Prijedlog za utvrđivanje nove skupine proizvoda mogu podnijeti proizvođači, potrošači, udruge za zaštitu okoliša i ostali zainteresirani.

Članak 12.

Skupine proizvoda i posebna mjerila utvrđuje i usvaja Povjerenstvo na osnovu ovog Pravilnika, mišljenja stručne institucije i rezultata javne rasprave.

Posebna mjerila za dodjelu eko-oznake vrijede samo za određeno razdoblje.

Članak 13.

Povjerenstvo može od proizvođača tražiti dopunu zahtjeva, ako isti ne sadrži sve podatke iz članka 7. ovoga Pravilnika, i dodatne podatke - ako su potrebni za donošenje odluke o dodjeli eko-oznake.

Članak 14.

Proizvođač može, ako procijeni da su pojedini podaci o proizvodu poslovna tajna, uz obrazloženje zatražiti da podaci budu dostupni samo Povjerenstvu i stručnoj instituciji.

Povjerenstvo i stručna institucija su dužni čuvati poslovnu tajnu, koja im je povjerena u postupku dobivanja eko-oznake.

Članak 15.

Povjerenstvo može zatražiti stručno mišljenje jedne ili više stručnih institucija tijekom postupka dodjele eko-oznake.

Stručno mišljenje, da li proizvod zadovoljava uvjete za dobivanje eko-oznake, izraduje se na osnovu analize utjecaja proizvoda na okoliš u cijelokupnom životnom ciklusu proizvoda.

Članak 16.

Eko-oznaka dodjeljuje se najduže na period od četiri godine.

Članak 17.

Ukoliko Povjerenstvo utvrdi da proizvod ili usluga, u ugovorenom periodu na koji je dodijeljena eko-oznaka, prestane zadovoljavati uvjete na osnovu kojih je dodijeljena, predložiti će ministru raskidanje Ugovora.

Članak 18.

Ministar izvještava javnost o dodjeli i oduzimanju eko-oznake, putem javnog saopštenja.

Član 19.

Ovaj Pravilnik stupa na snagu osmoga dana od dana objave u "Službenim novinama Federacije BiH"

Broj 04-02-2306/07

4. prosinca 2007. godine

Sarajevo

Ministar

dr. sc. Nevenko Herceg, v. r.

На основу члана 93.став 2., и члана 95. став 3. Закона о заштити околиша ("Службене новине Федерације БиХ", број 33/03), федерални министар околишта и туризма доноси

ПРАВИЛНИК

О ЕКО-ОЗНАКАМА И О НАЧИНУ УПРАВЉАЊА ЕКО-ОЗНАКАМА

Члан 1.

Овим Правилником се прописују начин изrade и одабира еко-ознаке, услови и поступак за добијање и начин додјеле еко-ознаке.

Члан 2.

Еко-ознака је знак заштите околишта који се додјљује на основу утврђених критерија, уз судјеловање стручњака и јавности према прецизно утврђеном поступку, а односи се на квалитет са стајалишта заштите околишта током цјелокупног животног циклуса и означава онај производ који у односу на сродне или исте производе има смањени утјешај на околиш.

Члан 3.

Еко ознака се може додијелити производима и услугама широке потрошње, осим прехrambenim производима, пићима и фармацеутским производима, у складу с производима дефинисаним еко-означавањем у Европској унији.

Члан 4.

Министар Федералног министарства околишта и туризма (у даљем тексту: министар), ће расписати конкурс у циљу одабира одговарајућег графичког рјешења еко-ознаке.

У ту сврху министар ће формирати Комисију за припрему конкурса и одабир графичког рјешења еко-ознаке (у даљем тексту: Комисија за конкурс).

Члан 5.

Федерални министар ће својим актом прогласити усвојену еко-ознаку и то објавити у "Службеним новинама Федерације BiХ".

Графичко рјешење еко-ознаке ће бити саставни дио овог Правилника.

Члан 6.

Еколошки производи морају бити означени еко-ознаком прије стављања у промет. Означавање еколошких производа еко-ознаком обавља производија у еколошкој производњи.

Наношењем еко-ознаке гарантује се да је производ био стручно надзиран и да је потврђен на прописан начин у складу са чланом 95., став 2. Закона о заштити околишта ФБиХ.

Члан 7.

Поступак за добијање еко-ознаке покреће се подношењем писменог захтјева за додјелу еко-ознаке (у даљем тексту: Захтјев) који произвођач подноси Федералном министарству околишта и туризма.

Захтјев мора садржавати:

- име/назив и адресу производија
- назив производа за који се тражи додјела еко-ознаке
- уписни број из припадајућег регистра
- опис технолошког процеса
- опис технолошких измена, енергетских побољшања, те избора сировина с циљем повољнијег утицаја на околиш
- успоредбу с другим истим или сличним производима на тржишту Босне и Херцеговине
- цертификат о квалитету производа
- сигурносно - техничке листе производа и сировина према европским смјерницама
- водну дозволу
- околинску дозволу
- податке о потрошњи природних ресурса
- опис начина збрињавања отпада.

Члан 8.

Приједлог за додјелу еко-ознаке утврђује Комисија за додјелу еко-ознаке (у даљем тексту: Комисија) на основу захтјева од стране производија и према потреби стручног мишљења од стране стручне институције за релевантну област.

О свом приједлогу Комисија упознаје министра у извјештају за сваки појединачни захтјев, са одговарајућим образложењем. Уз извјештај Комисија доставља министру приједлог уговора о додјели еко-ознаке (у даљем тексту: Уговора).

Уговор треба да садржи све елементе којима се уређују међусобна права и обавезе у предмету додјеле еко-ознаке.

Члан 9.

Комисију с мандатом од четири године именује министар. Комисија има 5 чланова.

Комисија ради и одлучује на сједницама. Комисија доноси пословник о раду и успоставља критерије за обрачун трошкова обраде захтјева и накнада за еко-ознаку.

О раду Комисије води се записник.

Члан 10.

Производи којима се додјељује еко-ознака разврстани су у скупине производа.

За сваку скупину производа примјењује се посебна мјерила која вриједе у Европској унији и којима је потребно удовољити да би неки производ могао добити еко-ознаку

Члан 11.

Приједлог за утврђивање нове скупине производа могу поднijети производији, потрошачи, друге за заштиту околишта и остали заинтересовани.

Члан 12.

Скупине производа и посебна мјерила утврђује и усваја Комисија на основу овог Правилника, мишљења стручне институције и резултата јавне расправе.

Посебна мјерила за додјелу еко-ознаке вриједе само за одређени период.

Члан 13.

Комисија може од производија тражити допуну захтјева, ако исти не садржи све податке из члана 7. овога Правилника, и додатне податке ако су потребни за доношење одлуке о додјели еко-ознаке.

Члан 14.

Производија може, ако процијени да су поједини подаци о производу пословна тајна, уз образложение затражити да подаци буду доступни само Комисији и стручној институцији.

Комисија и стручна институција су дужни чувати пословну тајну која им је повјерена у поступку добијања еко-ознаке.

Члан 15.

Комисија може затражити стручно мишљење једне или више стручних институција током поступка додјеле еко-ознаке.

Стручно мишљење, да ли производ задовољава услове за добијање еко-ознаке, израђује се на основу анализе утицаја производа на околиш у цјелокупном животном циклусу производа.

Члан 16.

Еко-ознака додјељује се најдуже на период од четири године.

Члан 17.

Уколико Комисија утврди да, производ или услуга у уговореном периоду на који је додијељена еко-ознака престане задовољавати услове на основу којих је додијељена, предложити ће министру раскидање Уговора.

Члан 18.

Министар извјештава јавност о додјели и одузимању еко-ознаке путем јавног саопштења.

Члан 19.

Овај Правилник ступа на снагу осмога дана од дана објаве у "Службеним новинама Федерације BiХ"

Број 04-02-2306/07
4. децембра 2007. године

Министар

Сарајево

dr sc. **Невенко Херцег**, с. р.

Na osnovu člana 93. stav 2., i člana 95. stav 3. Zakona o zaštiti okoliša ("Službene novine Federacije BiH", broj 33/03), federalni ministar okoliša i turizma donosi

PRAVILNIK**O EKO-OZNAKAMA I O NAČINU UPRAVLJANJA EKO-OZNAKAMA****Član 1.**

Ovim Pravilnikom se propisuju način izrade i odabira eko-oznake, uvjeti i postupak za dobivanje i način dodjele eko-oznake.

Član 2.

Eko-oznaka je znak zaštite okoliša koji se dodjeljuje na osnovu utvrđenih kriterija, uz sudjelovanje stručnjaka i javnosti prema precizno utvrđenom postupku, a odnosi se na kvalitet sa stajališta zaštite okoliša tokom cijelogupnog životnog ciklusa i označava onaj proizvod koji u odnosu na srodne ili iste proizvode ima smanjeni utjecaj na okoliš.

Član 3.

Eko oznaka se može dodijeliti proizvodima i uslugama široke potrošnje, osim prehrambenim proizvodima, pićima i farmaceutskim proizvodima, u skladu s proizvodima definisanim eko-označavanjem u Evropskoj uniji.

Član 4.

Ministar Federalnog ministarstva okoliša i turizma (u dalnjem tekstu: ministar), će raspisati konkurs u cilju odabira odgovarajućeg grafičkog rješenja eko-oznake.

U tu svrhu ministar će formirati Komisiju za pripremu konkursa i odabir grafičkog rješenja eko-oznake (u dalnjem tekstu: Komisija za konkurs).

Član 5.

Federalni ministar će svojim aktom proglašiti usvojenu eko-oznaku i to objaviti u "Službenim novinama Federacije BiH".

Grafičko rješenje eko-oznake će biti sastavni dio ovog Pravilnika.

Član 6.

Ekološki proizvodi moraju biti označeni eko-oznakom prije stavljanja u promet. Označavanje ekoloških proizvoda eko-oznakom obavlja proizvodač u ekološkoj proizvodnji.

Nanošenjem eko-oznake garantira se da je proizvod bio stručno nadziran i da je potvrđen na propisan način u skladu sa članom 95., stav 2. Zakona o zaštiti okoliša FBiH.

Član 7.

Postupak za dobivanje eko-oznake pokreće se podnošenjem pismenog zahtjeva za dodjelu eko-oznake (u dalnjem tekstu: Zahtjev) koji proizvodač podnosi Federalnom ministarstvu okoliša i turizma.

Zahtjev mora sadržavati:

- ime/naziv i adresu proizvodača
- naziv proizvoda za koji se traži dodjela eko-oznake
- upisni broj iz pripadajućeg registra
- opis tehnološkog procesa
- opis tehnoloških izmjena, energetskih poboljšanja, te izbora sirovina s ciljem povoljnijeg utjecaja na okoliš
- usporedbu s drugim istim ili sličnim proizvodima na tržištu Bosne i Hercegovine
- certifikat o kvaliteti proizvoda
- sigurnosno - tehničke liste proizvoda i sirovina prema evropskim smjernicama
- vodnu dozvolu
- okolinsku dozvolu
- podatke o potrošnji prirodnih resursa
- opis načina zbrinjavanja otpada.

Član 8.

Prijedlog za dodjelu eko-oznake utvrđuje Komisija za dodjelu eko-oznake (u dalnjem tekstu: Komisija) na osnovu zahtjeva od strane proizvodača i prema potrebi stručnog mišljenja od strane stručne institucije za relevantnu oblast.

O svom prijedlogu Komisija upoznaje ministra u izvještaju za svaki pojedinačni zahtjev, sa odgovarajućim obrazloženjem. Uz izvještaj Komisija dostavlja ministru prijedlog ugovora o dodjeli eko-oznake (u dalnjem tekstu: Ugovora).

Ugovor treba da sadrži sve elemente kojima se uređuju međusobna prava i obaveze u predmetu dodjele eko-oznake.

Član 9.

Komisiju s mandatom od četiri godine imenuje ministar. Komisija ima 5 članova.

Komisija radi i odlučuje na sjednicama. Komisija donosi poslovnik o radu i uspostavlja kriterije za obračun troškova obrade zahtjeva i naknada za eko-oznaku.

O radu Komisije vodi se zapisnik.

Član 10.

Proizvodi kojima se dodjeljuje eko-oznaka razvrstani su u skupine proizvoda.

Za svaku skupinu proizvoda primjenjuju se posebna mjerila koja vrijede u Evropskoj uniji i kojima je potrebno udovoljiti da bi neki proizvod mogao dobiti eko-oznaku.

Član 11.

Prijedlog za utvrđivanje nove skupine proizvoda mogu podnijeti proizvodači, potrošači, udruge za zaštitu okoliša i ostali zainteresirani

Član 12.

Skupine proizvoda i posebna mjerila utvrđuje i usvaja Komisija na osnovu ovog Pravilnika, mišljenja stručne institucije i rezultata javne rasprave.

Posebna mjerila za dodjelu eko-oznake vrijede samo za određeno razdoblje.

Član 13.

Komisija može od proizvodača tražiti dopunu zahtjeva, ako isti ne sadrži sve podatke iz člana 7. ovoga Pravilnika, i dodatne podatke ako su potrebni za donošenje odluke o dodjeli eko-oznake.

Član 14.

Proizvodač može, ako procijeni da su pojedini podaci o proizvodu poslovna tajna, uz obrazloženje zatražiti da podaci budu dostupni samo Komisiji i stručnoj instituciji.

Komisija i stručna institucija su dužni čuvati poslovnu tajnu koja im je povjerena u postupku dobivanja eko-oznake.

Član 15.

Komisija može zatražiti stručno mišljenje jedne ili više stručnih institucija tokom postupka dodjele eko-oznake.

Stručno mišljenje, da li proizvod zadovoljava uslove za dobivanje eko-oznake, izraduje se na osnovu analize utjecaja proizvoda na okoliš u cijelokupnom životnom ciklusu proizvoda.

Član 16.

Eko-oznaka dodjeljuje se najduže na period od četiri godine.

Član 17.

Ukoliko Komisija utvrđi da, proizvod ili usluga u ugovorenom periodu na koji je dodijeljena eko-oznaka prestane zadovoljavati uvjete na osnovu kojih je dodijeljena, predložiti će ministru raskidanje Ugovora.

Član 18.

Ministar izvještava javnost o dodjeli i oduzimanju eko-oznake putem javnog saopštenja.

Član 19.

Ovaj Pravilnik stupa na snagu osmoga dana od dana objave u "Službenim novinama Federacije BiH"

Broj 04-02-2306/07

4. decembra 2007. godine

Sarajevo

Ministar

dr. sc. Nevenko Herceg, s. r.

FEDERALNO MINISTARSTVO FINANCIJA/FINANSIJA POREZNA UPRAVA

Na osnovu člana 4. stav 2. Zakona o Poreznoj upravi Federacije BiH ("Službene novine Federacije BiH", broj 33/02 i 28/04) i člana 7. Zakona o javnim nabavkama BiH ("Službeni glasnik BiH", broj 49/04, 19/05, 52/05, 8/06, 24/06 i 70/06), a shodno odlukama broj 10/04-3-49-3019/07, 10/04-3-49-3020/07 i 10/04-3-49-3021/07 od 31. oktobra 2007. godine, direktor donosi

RJEŠENJE**O IMENOVANJU KOMISIJE****I.**

Imenuje se Komisija za provođenje postupka javne nabavke putem konkurenetskog zahtjeva za dostavljanje ponuda za:

- nabavku računara - komada 20,
- nabavku kopir aparata - komada 2,
- nabavku fax aparata - komada 5
- nabavku projektila - komada 7 i
- izradu obrazaca poreznih prijava u sastavu, i to:

1. MIRSADA VLADIĆIĆ, predsjednik Komisije